

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3097/05
18.01.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Vide Petrović - Škero, Nede Antonić i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, koju zastupa zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene i reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1751/03 od 17.2.2004. godine, u sednici veća održanoj 18.1.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1751/03 od 17.2.2004. godine.

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1751/03 od 17.2.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Šapcu P.703/03 od 7.5.2003. godine obavezana je tužena da tužiocu na ime naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode isplati iznos od 500.000,00 dinara sa zateznom kamatom od 7.5.2003. godine do isplate, a preko ovog iznosa do traženih 1.000.000,00 dinara tužbeni zahtev odbijen kao neosnovan i obavezana tužena da tužiocu naknadi parnične troškove od 42.250,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž.1751/03 od 17.2.2004. godine preinačena je prvostepena presuda tako što je obavezana tužena da tužiocu isplati na ime naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode pored iznosa od 500.000,00 dinara dosuđenog prvostepenom presudom još i iznos od 200.000,00 dinara, a ukupno 700.000,00 dinara sa zateznom kamatom od 7.5.2003. godine do isplate, a preko ovoga iznosa do traženog iznosa, odnosno za iznos od 300.000,00 dinara tužbeni zahtev je odbijen kao neosnovan i obavezana tužena da tužiocu naknadi parnične troškove u iznosu od 45.250,00 dinara.

Protiv presude Okružnog suda u Šapcu tužena je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, a tužilac zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Drugostepeni sud je naveo dovoljne, jasne i neprotivrečne razloge o odlučnim činjenicama, pa nema bitne povrede iz čl.354. st.2. tač. 14. ZPP.

Navodi revizije tuženog o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je po rešenju istaražnog sudije Okružnog suda u Šapcu proveo vreme u pritvoru od 30.7.2000. godine do 10.7.2001. godine, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo razbojničke krađe i razbojništva, ali je pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Šapcu K.14/01 oslobođen optužbe, a ta presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda Srbije od 10.10.2002. godine. Događaj razbojničke krađe, kao i da je istu izvršio tužilac i da je pritvoren, objavljeno je u sredstvima javnoginformisanja. Nižestepeni sudovi su utvrdili da je zbog toga sredina u kojoj je živio prema njemu imala negativan odnos, te da je tužilac otac jednog maloletnog deteta, da ima majku i sestru. Zbog neosnovanog lišenja slobode tužilac je trpeo duševne bolove, zbog kojih je fizički i psihički oboleo i lečio nakon izlaska iz pritvora.

Osnov odgovornosti tužene propisana je čl.354. st.1. tač.1. Zakona o krivičnom postupku, na osnovu kojih propisa pravo na naknadu štete pripada licu koje je bilo u pritvoru, a nije došlo do pokretanja krivičnog postupka ili je postupak obustavljen pravnosnažnim rešenjem ili pravnosnažnom presudom oslobođen od optužbe ili optužba odbijena.

Primenom odredbi iz čl.200. Zakona o obligacionim odnosima nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da tužilac ima pravo na naknadu nematerijalne štete za duševne bolove zbog povrede ugleda, časti i slobode i prava ličnosti, čiji je uzrok neosnovano lišenje slobode.

Visinu naknade štete drugostepeni sud je odmerio pravilno ceneći sve objektivne i subjektivne okolnosti, kao što su dužina trajanja lišenja slobode, ugled koji je oštećeni ranije uživao u svojoj životnoj i radnoj sredini, odnos te sredine prema njemu posle neosnovanog lišenja slobode i druge okolnosti koje utiču na prirodu, težinu i trajanje

duševnih bolova izazvanih protivpravnim lišenjem slobode.

Po oceni Vrhovnog suda revizijom tužene se neosnovano pobija odluka drugostepenog suda u pogledu visine naknade, jer dosuđeni iznos, obzirom na sve okolnosti predstavlja pravičnu novčanu naknadu za trpljenje tužioca, u smislu čl.200. st.2. Zakona o obligacionim odnosima.

Odlučujući o reviziji tužioca u smislu čl.389. st.2. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije dozvoljena, jer je izjavljena protiv odluke protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Prema čl.8. Zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SRJ" br.3. od 18.1.2002. godine), koji je stupio na snagu 26.1.2002. godine, a kojima su novelirane odredbe čl.382. st.2. ZPP, revizija nije dozvoljena u imovinsko pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 300.000,00 dinara.

Kako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 300.000,00 dinara, (za koji iznos je odbijen tužbeni zahtev), Vrhovni sud nalazi da revizija tužioca u smislu čl.382. st.2. ZPP, nije dozvoljena.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl.393. ZPP odlučio kao u stavu prvom, a na osnovu čl.392. ZPP, kao u stavu drugom izreke.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm